

IZIDOR KRŠNJAVI, djelo F. Quiquereza. Osijek, Galerija likovnih umjetnosti

Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (katalog), Zagreb 1885; *Kućna industrija na budimpeštanskoj izložbi*, Glasnik Društva za umjetnost i umjetni obrt, 1886, 1; *Gradeni narodni stil*, ibid., 1888, 1; *Regulaciona osnova grada Zagreba*, ibid., 1888, 2; *Prilozi Historiji salonitanskej Tome arciđakona spljetskoga*, VjZA, 1900; *Ein Nachwort zu dem Studium über die Historia Salonitana*, ibid., 1902; *Die kroatische Kunst*, u djelu: *Die Österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild*, Wien 1902; *Pogled na razvoj hrvatske umjetnosti u moje doba*, HK, 1905; *Kolo hrvatskih umjetnika – popratno slovo*, Zagreb 1906, 1; *Prilog povijesti savremene hrvatske umjetnosti*, Zagreb 1912; *Počeci umjetnosti u Hrvatskoj*, Nova zora, 1925, 42–43; *Autobiografija*, Vijenac, 1927, 5; *Zapisci I–II*, Zagreb 1986.

LIT.: V. Lumaček, Iso Kršnjavi, Obzor, 6. III. 1927. – Lj. Babić, Umjetnost kod Hrvata u 19. stoljeću, Zagreb 1934. – V. Kušan, Likovna djela u zgradi ministarstva nastave, Zagreb 1942. – Z. Posavac, Filozofija u Hrvatskoj 19. stoljeća, Praxis, 1967, 3. – V. Tartaglia-Kelemen, Pisma Izidora Kršnjavog 1874–1878. godine, Radovi Arhiva JAZU, 1973, 2. – O. Maruševski, Kako je Kršnjavi vidio Zagreb, Oko, 30. XII. 1976. – V. Tartaglia-Kelemen i D. Schneider, Izidor Kršnjavi (katalog), Našice 1977. – O. Maruševski, Kršnjavi i Bollé, ŽU, 1978, 26–27. – Z. Posavac, Hrvatska estetika u doba Moderne, Mogućnosti, 1980, 2–3. – O. Maruševski, Izidor Kršnjavi i »dnevnik« njegove borbe za profesuru, Radovi OPU, 1981, 7. – T. Maroević, Izidor Kršnjavi, ibid., 1981, 7. – O. Maruševski, Iso Kršnjavi kao graditelj, Zagreb 1986. – Ista, Školski forum Ise Kršnjavog, Zagreb 1992. – Slikar Iso Kršnjavi (katalog), Zagreb 1993.

O. Ma.

KRUHEK, Milan, arheolog (Zamlača kraj Varaždina, 28. XII. 1940). Diplomirao na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (1969), doktorirao tezom *Obrambena arhitektura Hrvatske i Slavonske vojne krajine u Hrvatskoj u XVI. stoljeću* (1989). Radio u Muzeju hrvatskih arheoloških spomenika u Splitu, potom u Povijesnome muzeju Hrvatske u Zagrebu. Od 1991. radi u Institutu za suvremenu povijest u Zagrebu. Istražuje spomenike materijalne kulture feudalizma, posebno krajišku fortifikaciju i stambenu arhitekturu.

BIBL.: Ivanić-grad, prošlost i baština (s M. Kolar-Dimitrijević), Bjelovar 1978; *Postanak i razvoj tvrđave i grada Karlovca*, u zborniku: *Karlovac 1579–1979*, Karlovac 1979; *Stari gradovi i utvrđenja u obrani Karlovca u XVI i XVII stoljeću* (sa Z. Horvatom), ibid., Karlovac 1979; *Martin Gambon i prvi graditelji Karlovca*, Godišnjak zaštite spomenika kulture Hrvatske, 1980; *Stari glinski gradovi i utvrde*, ibid., 1987; *Obrambene utvrde Senjske kapetanije u 16. stoljeću*, Senjski zbornik, 1990; *Stari gradovi i feudalni posjedi na području općine Dvor na Uni*, Zbornik radova Dvor na Uni, 1991; *Graditeljska baština karlovačkog Pokuplja*, Karlovac 1993.

R.

KRUPA, manastir u Bukovici, S Dalmacija. Osnovao su ga vjerojatno bos. kaluderi koji su bježali pred Turcima (1642). Na manastirskim zgradama očuvani su gotički prozori; crkva je jednobrodna građevina s okruglom kupolom. U crkvi se ističu bogato rezbarene carske dveri, zbirka ikona iz XVII. i XVIII. st. (većinom djela kretske-venecijanske škole), te srebrni predmeti iz XVIII. st. venec. podrijetla. Bogata knjižnica stradala je u II. svj. ratu.

LIT.: B. Strika, Dalmatinski manastiri, Zagreb 1930. – D. Medaković, Srpska umjetnost u sevojnoj Dalmaciji, Muzeji (Beograd), 1950, 5. – A. Skovran, Umetnički spomenici manastira Krupa, u zborniku: *Manastir Krupa 1317–1967*, Beograd 1968.

N. B. B.

KRUPA, Alfred, slikar (Mikolów, Poljska, 22. VII. 1915 – Karlovac, 16. X. 1989). Diplomirao na Akademiji u Krakovu 1937. Bio je lik. pedagog u Krku i Karlovcu (do 1971). Slika ulja i akvarele s motivima iz Karlovca i okolice, intimnih i lirskih ugođaja (*Motiv s Mrežnice*, 1959; *Pjeskari na Kupi*, 1962; *Čamci na Kupi*, 1983). Crteži su mu pretežno dokumentarnoga značaja. Samostalno izlagao u Zagrebu, Karlovcu, Krku, Ozlju, Dugoj Resi, Ogulinu, Vrginmostu i Beogradu.

LIT.: J. Baldani, Alfred Krupa (katalog), Karlovac 1983.

Ž. Sa.

KRUPAČE, selo S od Karlovca, s prapov. nekropolom kulture polja sa žarama iz X. i IX. st. Očuvane su žare, keramičke posude te nešto brončanoga nakita.

LIT.: K. Vinski-Gasparini, Kultura polja sa žarama u sjevernoj Hrvatskoj, Zadar 1973.

KRUPIĆ, Petar, zlatar (Zagreb, XVI. st.). Spominje se u dokumentima 1548–91. God. 1577. pozlatio je čašu koju je gradska općina poklonila za svadbeni dar Jurju Zrinskom. Poznat i kao lik iz romana »Zlatarovo zlato« A. Šenoe.

LIT.: I. Bach, Zagrebački zlatari petnaestog i šesnaestog stoljeća, Iz starog i novog Zagreba, IV, Zagreb 1968, str. 51.

KRUŠLIN, Mihovil, slikar (Ključ, 4. IX. 1882 – Laduč kraj Zagreba, 5. VI. 1962). Prve pouke dobio je od slikara J. Bužana. Završio je Višu školu za umjetnost i umjetni obrt u Zagrebu 1911 (M. Cl. Crnčić). Sudjelovao pri slikanju jednoga krila Crnčićeva triptiha *Pogled s Plasa* (1909). Usavršavao se u Parizu i Italiji. Slikao motive s Jadrana, iz Posavine, Zagorja, Like i Gorskoga kotara (*Zima, Kraj Save, Mokrice, Tunera, Mali Lošinj*). Nastavio je tradiciju akademskoga realizma, obogaćenu neposrednim promatranjem prirode. Važni su njegovi akvareli lirskih ugođaja i profinjenih tonskih suglasja (*Šumarak, Savski vrhik, Krk*). Samostalno je izlagao u Zagrebu od 1910. Sudjelovao na izložbama »Lade« u Zagrebu 1912. i 1920. te Osijeku 1921. Retrospektivne izložbe priređene su mu u Brdovcu 1976. i u Zagrebu 1982.

LIT.: A. G. Matoš, Krušlinova izložba, Hrvatska sloboda, 1911, 248. – M. Hanžeković, Slikar koji osjeća boju, Hrvatska danica, 1937, 13. – V. Maleković, Slikar poetičnog kulta flore, Vjesnik, 9. X. 1969. – M. Pušić, Život i djelo Mihovila Krušlina (katalog), Brdovec 1976. – V. Maleković, Renoir našeg krajolika, Vjesnik, 4. I. 1983.

R.

KRUŽIĆ-UCHYTIL, Vera, povjesničarka umjetnosti (Zagreb, 24. IV. 1930). Diplomirala na Filozofskome fakultetu u Zagrebu 1955, doktorirala 1964. tezom o V. Bukovcu. Od 1956. radi u Muzeju za umjetnost i obrt u Zagrebu, gdje je od 1986. znanstvena savjetnica. Objavljuje monografije i studije o hrv. slikarstvu na prijelazu stoljeća i o stilskom namještaju; autorica je izložaba i kataloga izložbi.

BIBL.: Frano Šimunović, Zagreb 1958; *Vlaho Bukovac*, Zagreb 1968; *Djela Celestina Medovića na Pelješcu* (katalog), Zagreb 1971; *Vlaho Bukovac u rodnom kraju*, Dubrovnik, 1972, 1–2; *Kabinetski ormarići 17. stoljeća* (katalog), Zagreb 1976; *Mato Celestin Medović*, Zagreb 1978; *Renesansni namještaj*, Zagreb 1980; *Barokni namještaj*, Zagreb 1985; *Vlaho Bukovac u Zadru*, Zadarska revija, 1985, 4–5; *Ferdo Kovačević*, Zagreb 1986; *Promjena na Bukovčevoj slici »Razvitak hrvatske kulture«*, Radovi IPU, 1988–89, 12–13; *Prvi nastupi hrvatskih umjetnika na međunarodnoj umjetničkoj sceni od 1896. do 1903. godine*, Peristil, 1988–89, 31–32; *Vlaho Bukovac* (katalog), Zagreb 1988; *Mato Celestin Medović* (katalog), Zagreb 1990.

Ma. B.

KRZNARIĆ, Zvonimir, arhitekt i urbanist (Berovo, 2. VI. 1938). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu 1963 (V. Turina). U Urbanističkom institutu Hrvatske (1965–94) radio na izradi prostornih planova općina Zadar (1967) i Obrovac (1967); turističkih naselja Babin kuk (1969) i Tučepi (1969), turističke zone Petrčane–Diklo (1970); urbanističkih projekata stambenoga naselja Zeleni dol u Zagrebu (1972), lječilišta u Daruvaru (1975) i Lipiku (1977), marine u Gružu (1990, s D. Milasom, I. Domijanom) te nacionalnoga svetišta u Mariji Bistrici (1993). S M. Salajem izradio projekte hotela u okviru hotelskoga sistema Slavonije (1975–77, Slavonski Brod, Vinkovci, Vukovar, Daruvar, Lipik). Realizirane su mu zgrade autobusnoga kolodvora u Derventi (1969), dječjeg vrtića u Zelini (1970); stambenoga niza (1973), Nacionalne i sveučilišne biblioteke (1979–94, s M. Hrčićem, D. Manceom, V. Neidhardtom) i Krematorija (1981–85, s M. Hrčićem, D. Manceom) u Zagrebu. Istančan osjećaj za intervencije u prostoru uočavaju se osobito pri uređenju interijera (Galerije »Mala«, 1987. i »Studio D«, 1989; knjižara »Stjepan i Marija Radić«, 1992; restoran »Paviljon« u Umjetničkome paviljonu, 1993. u Zagrebu). – Sudjelovao je na natječajima za regulaciju